

Island og Færøerne
22 juni - 14. juli 2009

Hans og Ellen

Forord om rejsen til Island og Færøerne 2009:

Min mors 100 års fødselsdag midt i sommertiden er direkte årsag til at valget netop i 2009 falder på turen til Island og Færøerne. Desværre døde min mor 2 måneder før hendes fødselsdag. Alligevel samles familien på dagen (den 24. juli 2009) - 27 personer ud af en flok på ca. 40 i alt).

Dag 0, mandag den 22. juni 2009.

Turen til Island starter hjemmefra kl. 13.25. Vi kører direkte til Jens og Annette med Whisky, hvorefter vi fortsætter nordpå. Det tager i alt 7 timer inkl. spisepause at nå frem til Hanstholm. Vi holder natten over på Udsigten over Hanstholm Havn, og det er en meget flot plads, kan man vist rolig sige.

Et eller andet sted i Nordjylland fylder vi diesel på camperen hos Q8, og her har vi ikke betalt, så pigerne i forretningen kommer løbende ud mod os. Der er sket en fejl. Men det viser sig senere, at beløbet er betalt alligevel.

Eva og Kaj Klintø, som er kontaktpersonerne i Dansk Autocamperforening, er for længst ankommet og en del af de andre autocampere der også, da vi ankommer til Hanstholm. Vores GPS er stået af, så vi har måttet undvære den på vejen mod Hanstholm.

Eva og Kaj har de sidste papirer med til os, og tirsdag morgen går Kaj over for at hente boardingkortene og giver dem til os alle.

På Udsigten ved Hanstholm Havn er der en rigtig flot udsigt ud over Vesterhavet. Og det bliver til nogle flotte billeder med Vesterhavet i baggrunden og autocampere i forgrunden. Vi har kørt 320 km i dag.

Dag 1, tirsdag, den 23. juni 2009.

Norröna kan anes ude i horisonten kl. 7 dansk tid. Kl. 10.30 dansk tid sejler skibet atter fra Hanstholm. Det er en halv time før sejlflytningen.

Det er meget spændende at følge det store skib komme nærmere mod havnen for til sidst at se det manøvrere lige så elegant ind i Hanstholm havn.

Vi kommer ombord allerede kl. 8.45, og vi skal pludselig skynde os lidt.

På havnen i Hanstholm er der rigtig megen trafik, og bilerne kører stærkt, så vi skal passe på ikke at blive kørt ned.

Jeg får besked på at jeg skal gå ombord, men jeg får alligevel lov til at blive siddende og vi kommer op på 4. etage i vogndækket og holder der med

camperen. Jeg har været så uheldig i år at brække 3 knogler i min venstre fod en måned inden afrejsen, så jeg er på krykker i denne ferie.

Det er forholdsvist nemt for os at komme fra camperen og op på 5. etage, hvor vores kahyt ligger. Det er også i nærheden af, hvor vi spiser vore 2 daglige Norröna buffet måltider (morgenmad og aftensmad). Vi har bestilt halvpension på Norröna under alle dages sejlads, og maden er meget lækker.

Kaj fortæller om morgenen, at vi ikke må have frisk kød og ost med til Island – det ved vi godt. Vi tager mad med i køletaske, og kan derfor holde os med frokosten begge dage undervejs til Island.

Hans og jeg har deltaget i bankospil på færgen i dag og vinder selvfølgelig ingenting. Det er også bare for hyggens skyld.

Vi har spist aftensmad i fællesskab med de andre autocampister fra Dansk Autocampforening i aften og har aftalt det samme onsdag aften.

Dansk tid: 22.00

Færøerne: 21.00

Island: 20.00

Vi har også fået at vide, at danskerne ikke er særlig vellidte hverken i Island eller på Færøerne, så det er ret spændende, hvordan det kommer til at gå deroppe. Nogen har været der flere gange, men de fleste har kun været der den første gang som nu med os.

Det er rart at være sammen med de andre autocampister. Eva Klintø har arrangeret det sådan i aften, at hele gruppen er samlet ved spisningen den første aften ved den fine Norröna buffet.

På billedet ses kølvandet ved Norröna – fotograferet ud over skibssiden.

Klokken er nu 23.40 dansk tid.
Og slut for i dag, dag 1 på turen.

Dag 2, onsdag den 24. juni 2009

I restauranten får vi morgenmadsbuffeten fra kl. ca. 8 til 10 skibstid, hvilket betyder færøsk tid. Norröna er et færøsk skib.

Hans går op på soldækket (øverste og 8. etage) for at læse. Der må kun ryges på øverste etage (8. etage) – og desværre også der, hvor der er overdækket, så det bliver kun til et ganske kort visit for mit vedkommende på 8. etage om dagen

Mit nøglekort er gået i stykker i går, og jeg har i dag igen fået det aktiveret. Det kan man få gjort i informationen, men det er jo en hel dagsrejse derhen fra kahytten som krykhusar!

Færgen sejler ind til Færøerne, hvilket vist ikke er meningen efter planen. Jeg vil tage nogle billeder fra dette. Kl. 16.30 kan vi komme ned i camperen, og Hans henter den anden krykke, så jeg har 2 at støtte mig til. Det er nemmere for mig at gå de lange strækninger, der er her på skibet.

Hans har været nede at se swimmingpoolen, der er ombord på skibet, men det er ikke noget særligt, siger han.

Noget helt andet er: Kablet til Hans's videoapparat er det forkerte, som vi tog med. Vi troede, at kablet fra hans egen computer kan bruges i den bærbare, men det kan det desværre ikke.

Vi tager ind til en by i Island og finder frem til en pc-forretning.

Her kl. 15 færøsk tid kan vi se Færøerne i det fjerne. Vi har så sejlet siden kl. 9.30 den 23. juni til og med her kl. 15, hvor vi kan se land. Vi kunne naturligvis se Danmark længe, og det samme gjaldt, at vi også kunne se Norges kyst i går. Men nu efter godt 25 timers sejlads kan vi endelig se Færøerne.

Vi skal jo sejle en masse timer endnu, inden vi når frem til Island.

Vi spiser sammen med gruppen igen, men endnu er der ikke aftalt noget for vores vedkommende om at følges med nogen. Vi kører nok nordom, hvor de fleste vælger sydom først; det vil tiden vise om kort tid.

Vi har et rødt kort til bilens forrude, hvorpå der står Seyðisfjörður, så personalet kan se, hvor vi skal af hende.

Klokken er nu 7.25 færøsk tid (skibstid) og der er en halv times tid til spisningen.

Vi har set Norröna ligge ind, og om lidt sejler den igen fra Torshavn. I morgen kl. 9 færøsk tid er vi i Island.

Jeg har fået fat i min anden krykke. Det er dejligt, da jeg er noget træt. Jeg troede, at jeg kunne klare mig med den ene krykke.

Vi har i aften set trylleshows og anden underholdning og har været sammen med en gruppe af autocampisterne.

Klokken er nu 23.15 færøsk tid, 22.15 islandsk tid og 00.15 dansk tid.

Slut for i dag. Kl. 23.25 færøsk tid.

Dag 3, torsdag, den 25. juni 2009.

Vi ankommer til Island torsdag formiddag, den 25. juni, og vi vælger at tage turen nord om Island. Hans har snakket med en gut på en tankstation, og han mener, at det er bedst at tage nordpå idet vejret vil arte sig bedre nu end om et par uger.

Inden vi overhovedet kører nordpå, er Hans inde på tolden for at få fiskegrejet rensset (desinficeret). Det koster 3600 islandske kroner. Det viser sig at være noget af en parodi, idet de er mest interesserede i hans fiskestænger, og ikke i det grej, der jo skal smides i vandet for at fange fiskene. Men nu har vi beviset på, at han må fiske heroppe.

Vi har kørt nordpå hele dagen efter at vi forlod færgen, og den første by vi kommer til efter Seyðisfjörður, er Egilsstaðir.

Det går rigtig meget opad, vejret er koldt og regnfuldt og også lidt tåget, og som det tydeligt ses på billedet, er der stadigvæk sne i Island – selvom det er den 25. juni.

Herefter prøver vi at finde Sleipners fodspor. Desværre lykkes det nok ikke helt, idet vi ikke umiddelbart kan finde stedet efter beskrivelsen men til sidst finder vi nogle klipper, der kan passe ind i betegnelsen 3,5 km lang og 100 meter høj.

Det er en lang, lang, lang grusvej, og vi tror, at den aldrig nogensinde vil få ende. Hans sværger, at han aldrig mere vil køre på en sådan grusvej med autocamperen. Fantastisk, at skabene ikke er rystet helt fra hinanden. Grusvejen er 30 km lang, og det er som at køre på et vaskebræt. Det eneste plus er, at her er en flot natur.

Til sidst kommer vi ud på hovedvej 1 igen, hvor vi lidt senere finder en campingplads.

Vi har endnu ikke haft kontakt til værten på denne campingplads, som hedder Vatnajokulspjodgardur.

Der er forholdsvis få campingpladser i Island.

Vi finder et sted at holde, og vi har hverken brug for el eller andre faciliteter. Kl. 21.56 kommer en ung pige fra campingpladsen gående og hun tager imod betaling fra Hans's visakort:

Islændingene kører i store firhjulstrækkere, og så let som ingenting suser de rundt på vejene heroppe.

Tak for i dag. Klokken er nu 22.00 – computertid (dansk tid), 21 færøsk tid og kl. 20 islandsk tid!

Som det hele ser ud lige nu, er det nok ikke stedet, jeg kunne tænke mig at vende tilbage til en anden god gang, eller for den sags skyld anbefale til andre. Det er dyrt og besværligt og koldt. Dyrt, det jo så som så. For når 100 islandske kroner koster 25 kr. så er det jo grænser hvor dyrt det er i det hele taget. Men $1300/4 = 325$ kr. for en enkelt overnatning uden hverken strøm eller noget andre faciliteter. Vi har endda sagt, at vi er pensionister! *Senere tilføjelse: Det er ikke 25 kr. at en islandsk krone koster, men derimod kun 0,045 – altså knap 5 danske øre!*

Vi har kørt 312 km i dag.

Dag 4, fredag den 26. juni 2009.

I dag står vores camper af. Vi kører fra campingpladsen om formiddagen. Vi har taget fejl af tiden, og er derfor tidligt på færde. Vi er på vej nordpå og finder en kirke, som vi ser på. Efter at vi har holdt ved kirken, som hedder Garðskirkja, kan camperen bare ikke starte.

Vi får fat i en nabo til kirken, og han giver den strøm fra sit strømkabel. Og så kan vi køre nogle kilometer, hvor mange er jeg egentlig ikke helt klar over. Kirken ligger lige ved siden af, hvor vi holder med camperen.

Langt om længe - efter at vi har været gået i stå mange gange, og standset adskillige hjælpsomme bilister med henblik på at få startet bilen igen, kommer vi til Husavik, hvor vi finder en rigtig god mekaniker. Hans har i mellemtiden kørt med en flink islænding til Husavik for at købe et startkabel til bilen, og det har vi så brugt et par gange med et

par andre biler. Det er en meget kedelig situation at holde i ude midt på vejen, hvor der i forvejen ikke er megen plads. Til vores store held er vejret flot i dag, højt klar solskin.

Vi kommer ind til mekanikeren i Husavik, som regner med at kunne lave bilen. Han tror nemlig, at det er kileremmen, der er for slap. Han får den så megen gang i bilen (for 11000 islandske kroner, så vi kan køre Akureyri hvor vi i morgen, lørdag skal mødes med en anden mekaniker, som har mere styr på reparationen af vores bil. Vores Husavik mekaniker har allerede aftalt med ham, at vi

skal ringe til ham i morgen den 27. juni kl.12, for at komme ind til ham. Så nu går turen til Akureyri efter at have tilbragt nogle timer i Husavik.

Akureyri mekanikeren skal selv arbejde natten til den 27. juni til kl. 3 om natten, og derfor er han ikke i stand til at tage den før. I øvrigt er vi fantastisk heldige, at vi i det hele taget kan få bilen repareret her op til weekenden og så i løbet af en dags tid!

Gennem hele dagen har vi oplevet en usædvanlig stor hjælpsomhed fra islændingene, så der er absolut ingen fordom over for os, at vi er fra Danmark. Tværtimod, vil jeg sige.

Vi finder langt om længe omkring kl. 18 campingplads i Akureyri – et godt stykke uden for byen, men det viser sig, at pladserne med strøm er optaget på grund af et familietræf (vi kan jo ikke læse den islandske tekst), så vi kan alligevel ikke få mere strøm til vores bil. Hans har jo købt en oplader, og har derfor håbet på at få strøm på om natten.

I første omgang finder vi en plads med strøm, men da vi ikke kan forstå det skriftlige islandske, kan vi ikke se, at pladsen er optaget!

På pladsen kommer ejeren af pladsen rundt med en håndholdt computer, og på den måde kan han se, at vi ikke har betalt og finder frem til os alligevel. Det er ganske smart. Vi har betalt 1600 islandske kroner for at bo her i en nat, og det er gratis at gå i bad for dette beløb. Campingpladsen hedder: Fjölskyldutjaldsvæði Eyjafjardarsveitar.

Vi skal lige vænne os til de islandske penge. Vi hæver hævet 2000 danske kroner og får 50000 islandske kroner i kontanter.

I aften har Hans hentet vintertøjet ned fra kassen ovenpå, og bagefter har han været henne ved en elv. Det er virkelig brug for vintertøjet i Island – selv her sidst i juni måned!

En anden sjov ting har vi oplevet i formiddags: Vi har taget fejl af tiden, så da vi kommer hos den første islænding for at bede om hjælp, var klokken kun 8. Vi troede, at den var 10. Hos mekanikeren i Husavik får vi et godt grin sammen med mekanikeren. Han fortæller nemlig, at han skal holde middagspause, selvom vi kommer der kl. 14 efter vores ur, og det kunne vi jo ikke rigtig få til at passe. Vi ser på hinanden og er to store spørgsmålstegn. Så spørger vi ham, hvad klokken er, og den er kun 12. Så ler han, for han kan jo se, at vi er fra Danmark og siger til os, at det er dansk tid!

Urene blev hurtigt stillet tilbage, så nu er det islandsk tid, at vi regner med i fremtiden.

Men som vi er meget glade for i dag, er der jo ikke sket os noget, og vi har ikke skadet andre og vi

har givet øl til nogle af dem, der har hjulpet os. En af islændingene skynder sig at køre derfra, da jeg er på vej ind i camperen for at hente et par øl til ham. Nej, han vil ikke have noget som helst for at hjælpe os! Utroligt så gæstfrie og hjælpsomme islændingene har været over for os. Ganske fabelagtigt dejligt er det at opleve deres store hjælpsomhed.

Vi skal ringe til den nye mekaniker i Akureyri kl. 12 i morgen, da han skal arbejde til kl. 3 natten til lørdag den 27. juni.

Vi har kørt 116 km i dag.

Dag 5, lørdag den 27. juni 2009.

Desværre har vi så ikke kunnet få strøm på bilen natten til i dag. Der var ellers en mulighed hos en hollænder, men han var sur, og ville absolut ikke dele sin kontakt med os. Måske er det ikke noget at sige til det, for det kunne jo gå ud over ham, hvis ikke kapaciteten er ok

Vi kører fra campingpladsen direkte til Akureyri, hvor vi skal møde mekanikeren kl. 12. Heldigvis har vores dygtige Husavik mekaniker forsynet bilen med så megen strøm, at den kan køre i dag. Vi når lige akkurat hen til mekanikeren, så vil bilen ikke mere, så det er godt, at vi får den repareret.

Det er forholdsvis let at finde mekanikerværkstedet. Mekanikeren kommer allerede kl. 11.30. Hans er der ikke, og desværre har han taget nøglerne med sig, så mekanikeren kan derfor ikke få bilen ind i værkstedet. Han får den til at køre igen, og det har kostet os i alt 500 danske kroner, samt 26000 islandske kroner. Han er tilfreds, og det er vi også. Han arbejder på den i 2 – 3 timer.

Generatoren tager han ud af camperen og skiller generatoren ad og rensen den totalt, så herefter kører camperen atter som en mis.

Mekanikeren vil heller ikke tage imod en øl eller to fra os. Han fortæller, at han slet ikke drikker spiritus, idet han arbejder så godt som altid. Han har 4 jobs, bl.a. er han også flyverpilot. De 2 andre jobs er jeg ikke klar over, hvad er. Det er for at tjene så mange penge som muligt, og han ”elsker” penge, som han siger til os. Han er ca. 40 år og har ikke tid til hverken kone eller børn.

Vi kører derfra omkring ca. kl. 13.30. Mage til perfektionisme med hensyn mekanikerens behandling af værktøjet skal man lede længe efter! Alt værktøjet bliver rensen og lagt på plads, så da vi forlader værkstedet, kan ingen se, at mekanikeren har haft ”117000” forskellige slags værktøj fremme for at lave vores bil.

Straks kører vi hen til det nærmeste supermarked for at proviantere, så vi kan klare os weekenden igennem.

De allerfleste islændinge har været utrolig hjælpsomme i de to dage, hvor vi har haft problemer med bilen. Mekanikeren i går ringede oven i købet for os for at vise, hvordan vi skal ringe i Island.

Kaffepausen i dag tilbringer vi ved et lille elektricitetsværk. Det viser sig, at det ejes af en mand og hans familie, og stedet her er hans sommerresidens. Han dyrker et lille stykke jord med kartofler, og alt skaffer han selv til huset – også elektriciteten. Kraftværket har han overtaget fra sin far.

Vi kører mod Reykjavik og er nu nået til Glæsibær, hvor der er tørvehuse og et museum, som vi kan kikke på i morgen, det er søndag. Det har været usædvanligt store oplevelser med naturen i dag. Helt utroligt storslået, må vi sige, at det er i Island. Norge er flot, men Island er mange fold flottere. Det er ikke til at sammenligne og må derfor bare opleves!

Vi holder her ved museet, og det er nu blevet koldt og tåget. Det har været helt ned til 5 graders varme i dag, men solen har skinnet alligevel. Museet er omgivet af en mur langs vejen, og muren er lavet af tørv.

Natten til søndag den 28. juni tilbringer vi på parkeringspladsen ved Glæsibær.

Det islandske ord *bær* betyder i øvrigt *gård*.

Utroligt, at computeren bliver ved med at virke uden strøm! Normalt kan den kun klare ca. et kvarters tid.

Vi har været inde i en forretning i dag for at se efter kabel til capturing, men det har ikke været muligt at købe et 1394 kabel. ”Device offline” er den besked, der kommer på pc’en, da jeg beder ekspedienten om at sætte kablet i pc’en, og Hans har også sit videokamera med.

Heldigvis husker jeg, at ”Device offline” ikke dur, så vi skal kikke efter det igen på mandag i en anden by.

Slut for i dag, lørdag den 27. juni – og klokken er nu 23,35 dansk tid, 21.25 islandsk tid.

Vi har kørt 131 km i dag.

Dag 6, søndag, den 28. juni 2009.

Det er tåget, men tågen letter, og det er køligt. Kun ca. 9 grader varme. Vi har overnattet i Glæsibær – ved museet, som vi er inde at se.

Vintertøjet har vi rigtig meget brug for. Jeg har uldne buksestrømper under cowboybukserne og både langærmet bluse og sweater under vinterjakken, og denne påklædning er meget passende, når jeg er uden for camperen. I øvrigt oplever vi kun et par enkelte gange, at vi kan sidde uden for camperen under en pause. Ellers foregår alle måltiderne inde i vognen.

Museet er lavet af græstørv, og vi har et rødt stykke papir, som beskriver stedet på dansk endda.

Det er meget spændende at opleve dette sted. Husene er bygget op af tørv, og ved siden af er der en kirke, som er lavet af aluminium.

Hans betaler 600 kr. kontant for at se museet, og det er rigeligt pengene værd. Et hus af tørv kan holde knap 100 år i Island.

Hans optager en del inde fra husene, og optagelserne skal vi senere capture fra videokameraet, så også de kommer med på film fra Island.

Vi kører videre og er i Blönduós, ca. kl. 12, hvor vi holder middagspausen ved en lille havn. Vi slapper af en times tid i camperen bagefter, og det er dejligt.

Kl. 17.30 ender vi på en campingplads, der hedder noget med Tjaldur, som i øvrigt betyder campingplads. Navnet er Tjaldstváedid Borgarnesi. Nu er det 15 graders varme.

Undervejs har vi fået tanket op et par gange. Den ene gang skal vi bestemme os for et beløb, som først trækkes på kortet og hvis ikke vi kan tage diesel for alle pengene, bliver restbeløbet indsat på kortet igen.

Campingpladsen ligger direkte mod en sø, og det er et meget dejligt sted. Campingpladsejeren kommer ca. kl. 20.30 og kræver penge for opholdet, og det koster 1800 kr. at være der en nat, svarende til ca. 72 dkk, hvilket jo er billigt, og vi får alt hvad vi har behov for.

Desværre har vi ikke penge i islandske kroner, men han er tilfreds med at få 100 danske kroner, hvilket svarer til 2500 islandske kroner. Jeg ved så ikke hvad han skal give i vekselsgebyr, men han er fint tilfreds, og det er vi også.

Han fortæller, at han har været i Danmark i 1997 for at studere, og derfor godt kan en smule dansk, talt meget langsomt, og han er fint at forstå. Så egentlig er det jo luksus at blive forstået på eget sprog så langt væk hjemmefra, ikke

sandt?

Noget helt andet er: Den fordom, hvor jeg troede, at islændingene er vrede på os danskere er manet totalt i jorden efter at vi har været her i nogle dage, og haft brug for hjælp, som vi jo har fået i vid udstrækning.

Vi sidder og kikker ud på trafikken og kan se, at der kører en masse biler mod Reykjavik. Vi har ikke før på turen set så mange biler. Inden vi er taget ind på campingpladsen, troede vi faktisk, at vi trak halen efter os, og det går nu op for os, at vi ikke er skyld i "halen" ind mod Reykjavik.

Islændinge fra Reykjavik har været på weekend på landet, da vejret var varmt – set med islandske øjne – 21 grader i fredags.

Vi går til ro ca. kl. 22.30 til 23, og det er stadigvæk lyst på campingpladsen, men det regner temmelig meget.

Vi er ca. 70 km fra Reykjavik.

Vi har kørt 238 km i dag.

Dag 7, (5. dagen i Island), mandag den 29. juni 2009.

Vi vågner op på campingpladsen uden for Reykjavik, og da vi har betalt, kan vi bare tage derfra, så snart vi er klar til det.

Vi har været i bad begge to, men det har været svært for mig, da der ikke var megen plads, men det gik da.

Regnvejret er ophørt, og vi kører fra stedet kl. ca. 9.25 islandsk tid. Mange steder langs de islandske veje er rigtig mange lupiner, og det specielle er, at de udelukkende er blå!

Vi kører rigtig langt, og pludselig er der en tunnel, hvor vi skal betale for at køre igennem.

Det koster 800 kr. som Hans betaler med Fionia kortet. Jeg siger "bless" til manden, som tager imod betalingen for at køre igennem tunnelen, og "bless"

betyder "farvel". Hans lægger mærke til hans glade øjne, da jeg siger dette ord på islandsk. Det er en god ide at lære sig nogle få glosor, som godt kan lade sig gøre.

Vi kører til Reykjavik, finder en Bonus – som er en slags "Netto" – er der kl. 10.45, og den åbner først kl. 12. Oftest åbner dagligvareforretningerne tidligst kl. 11 om formiddagen. Jeg hæver 30000 islandske kroner, så vi har kontanter til at betale ting og sager med fx på campingpladser og andre ting.

Vi får handlet ind i Bonus og kører ud for at finde en campingplads, som hedder Tjaldsvæðið, og den ligger i Laugardal, som er næsten centrum i Reykjavik. Jeg finder senere ud af, at Tjaldsvæðið betyder campingplads.

Det koster 3600 islandske kroner og vi kan bo her i 2 dage.

Hans har haft brug for det islandsk lægehjælp, som han får på sygehuset i Reykjavik. Inden afrejsen har han fået en torn fra berberis i benet, og det ser ud til at være gået betændelse i.

Hjemme har Helle og Willy (søn og svigerdatter) plukket 20 kilo jordbær. Så det er rigtig dejligt, at de gør det. Vi har ikke tidligere haft så mange jordbær som netop i år. Mens vi er væk, plukker de i alt 40 kilo og lægger i fryseren. Det er virkelig godt gået af dem ☺

Vi har kørt 76 km i dag.

Dag 8, tirsdag den 30. juni 2009 – dag 6 i Island.

Ja, så er vi i Reykjavik.

Det meste af dagen i går blev tilbragt med lidt småture, som Hans foretager sig rundt i omegnen.

Hans tager fra campingpladsen ved 9-tiden i formiddags og går ned til havnen for at komme med på hvalsafari.

Mens Hans er ude på tur, går jeg (med krykkerne) rundt i området, men det bliver hurtigt for meget.

Foden er dog stadigvæk hævet temmelig meget.

Hans kommer på hvalsafari, hvor han ser både søpapegøjer, grindehvaler og marsvin og Hans fanger 4 sej, som bliver til aftensmaden. Det har været en god tur.

I dag har vi snakket med nogle af de andre deltagere i turen. Nogen af dem har været nordpå og andre har været sydpå. Alle har oplevet en masse. Ingen af de andre har haft uheld som vi har haft det. Islændingene er utrolig flinke og hjælpsomme over for os til enhver tid. Så det er en helt speciel oplevelse, vi har her med dem.

Hvis vi skal herop en anden god gang, er vi enige om, at det skal være langt mere tid end de 14 dage, vi har nu til rådighed. Det skal være mindst en måned eller måske endda mere. Det kan jeg snildt forestille mig. Rejsen som sådan er jo det samme, så det er jo bare opholdet heroppe, og at bo på campingpladser er billigt i forhold til i Danmark. De fleste steder giver vi ca. 70 kr. for at overnatte 2 personer og så har vi endda strøm og varm vand og bad.

I morgen, onsdag, den 1. juli, er det lige en uge til, at vi skal være i Seydisfjörður hvor vi skal sejle til Færøerne dagen efter. Så det skal vi bare være færdige til.

En del islændinge foretrækker, at vi snakker engelsk med dem, og det er også som regel ganske nemt at forklare sig på engelsk og det samme gælder at forstå de engelsktalende islændinge. Men nogle gange må jeg bede dem om at forklare mig det igen, når jeg ikke forstår, hvad der bliver sagt. Nogen gange snakker de for hurtigt, så kan jeg ikke forstå sproget så godt. Mange islændinge på vores alder kan hverken tale eller forstå engelsk, derimod kan de oftest dansk. Det siges jo, at de fleste ældre islændinge kan dansk, men de unge kan ikke så godt. De skal dog lære det i skolen, for den sags skyld, at de skal ned til Danmark for at studere!

Den vestlige del af Island ligger kun ca. 300 km fra Grønland. Det er en af grundene til, at det er koldt i Nord-Island. Vi var jo i Akureyri i slutningen af sidste uge, hvor det godt nok var koldt, omkring 5 graders varme, da det var koldest. Nu her i Reykjavik er det omkring de 20 grader.

Jeg har haft kontakt med en af vore venner fra København på Messenger i aften, og hun har det meget varmt i DK. Hun sidder og sveder, har hun skrevet på Messenger, da det endelig lykkedes mig at få kontakt med hende her i aften.

På campingpladsen i Reykjavik holder der en dobbelt lastvogn, som har sengepladser til 46 overnattende gæster. De kommer vist fra Østrig. Og så rejser de i bus, og på den måde har de ”hotellet” med sig.

Noget andet på campingpladsen: Der er fri adgang til bad og køkken. Vandet er 85 grader varmt i de varme haner, så vi skal passe gevaldig på ikke at skolde sig i badet. Det er noget med at starte med det kolde, og så langsomt at komme lidt varmt vand i efterhånden, indtil det bliver lunt.

I de varme kilder rundt i Island kan det også være farligt at færdes, for her kan man også blive skoldet af det varme vand.

I Dettifossen er det sådan, at hvis man falder ned, er man bare færdig. Turen dertil var beregnet til den dag, at camperen gik i stykker, og derfor har det ikke været tid til at køre til Dettifossen. Jeg har heller ikke den store lyst til at komme ud til noget, der er så ekstremt farligt at færdes i.

Nu er klokken ved at være 22 islandsk tid, hvilket svarer til 24 dansk tid. Her er det stadigvæk lyst hele natten igennem.

Det er lyst døgnet rundt på nuværende tidspunkt. Her et vue ud over campingpladsen med et idrætsanlæg i baggrunden.

Tirsdag morgen er temperaturen 14 grader, men den kommer op på ca. 20 grader omkring middagstid og hen på eftermiddagen, men her i aften er temperaturen vel igen nede omkring de 15 grader.

Dag 9, den 1. juli 2009.

Vi forlader campingpladsen i Reykjavik kl. ca. 9 og kører ud for at finde Den blå Lagune og Keflavik. I Hans's soldatertid har han mellemlandet i Keflavik på vej fra Grønland, og vil derfor gerne se stedet igen og ligeledes vise mig lufthavnen.

I byerne i Island – også i Reykjavik – ser vi massevis af unge mennesker, der renser vejene og luger ukrudt. Det er noget, de skal gøre i en del af deres sommerferie, og de er i alderen fra ca. 15 år og opefter, og er studerende. Vi har endda set nogle feje gader med almindelige koste, hvor en maskine kan gøre det langt nemmere. Måske det er en slags beskæftigelsesterapi. Vi snakker med nogle stykker, og heldigvis er det ikke på grund af krisen, at de skal arbejde, men sådan har det været i Island – også da tiderne var bedre deroppe. Jeg mener, at de skal arbejde ca. 3 – 4 uger af deres sommerferie, så det er ikke de store muligheder for dem at komme på rejser.

Her er et af billederne fra Reykjavik, der viser, at der er påbegyndt en masse byggerier, som tilsyneladende er gået i stå.

I går talte jeg med en ung mand i en forretning og sagde til ham, at vi oplever jer islændinge som søde og rare mennesker. Han svarede, at det er de nødt til, fordi de er så fattige. Jeg er dog ikke helt sikker på, at det er den rigtige forklaring.

Der er en togvogn i Reykjavik – nede ved den gamle havn. Hans har opdaget den i går.

Da vi kører ind over vejen mod Krýsuvík, ser vi vejen som er blevet bygget. En del af vejen bliver 3 cifret tal, så det er noget af en grusvej at køre på. (I Island er vejene delt op i 3 kategorier: encifret er hovedvej, tocifret er også ret gode veje, men de trecifrede veje er grusveje og oftest som et vaskebræt, og endelig trecifrede veje med et F foran. Disse veje kan kun forceres med firhjulstrækkere).

Vi er ude at se en lille kirke, Krýsuvík kirken – langt væk fra alting. Det er 15 ekstra klapstole derinde, så nogen mennesker må den kunne samle. Der har været mennesker fra både Norge, Japan og Tyskland på besøg i dag, hvilket kan ses i gæstebogen. Om der også bliver afholdt gudstjenester kan vi ikke umiddelbart se. Jeg fotograferer adskillige billeder inde fra den lille kirke. Hvor er det skønt at opleve en lille kirke helt derude, og som er åben. Dog er døren til kirken låst, men der sidder en nøgle, så døren blot kan låses op.

Bag ved kirken opdager Hans en camplet, som står bag en stor bakke, og der er også en del får på marken.

Ved Krýsuvík lugter det ganske forfærdeligt af svovl. Det syder og bobler og koger, præcist som Eva Klintø har beskrevet stedet, og det er meget spændende at opleve, føle, se og høre.

Nogen mennesker har gået omkring i mudderet, og det er naturligvis strengt forbudt at færdes uden for de afmærkede områder. Man kan risikere, at der kommer en dampstråle op af jorden.

Nogen steder er det også som om der er en underjordisk ildebrand.

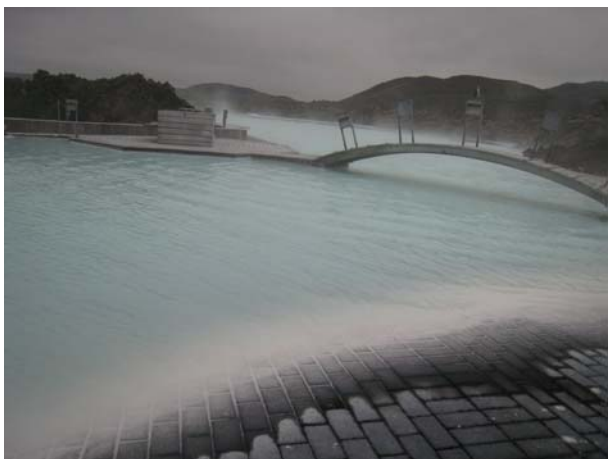

Rundt i de øde områder, er der adskillige små blomster, meget søde og fine. Men allermest er der blå lupiner, dog ikke hvor der er mudder og lav. Vi ser ingen dyr. Men så snart der er græs, er der får til stede.

Det har været temmelig koldt i dag.

Et langt stykke vej kommer vi til at køre ad en grusvej – vel nok ca. 30 km. Det er mod Grindavik, som faktisk er vejen til Den blå Lagune. På et tidspunkt vender Hans om, og så viser det sig, at vi alligevel skal denne vej. Jeg troede, at vi skulle vende tilbage mod Reykjavik for at finde den lige vej mod Den blå Lagune, men det viser sig, at det er bedre at fortsætte lige ud mod Grindavik, hvor vi endelig ser et skilt med 6 km ud til Den blå Lagune. Hans snakker med et par mænd på vores alder, og de kan sagtens forstå dansk, og vil endda gerne snakke dansk.

Ved ankomsten til Den blå Lagune – omkring kl. 15.30 er det omkring 15 graders varme. Det koster 7000 kr. at komme ind i Den blå Lagune.

Det er en fantastisk oplevelse at bade i det 35 grader varme vand, og vi kommer uden for, hvor luften jo er ca. 15 grader, men vandet er varmt. Vi tager aftensmaden ude ved Den blå Lagune. Det har været lidt svært for mig at klare mig i Lagunen med krykkerne og komme ud i vandet, men det har bestemt været det værd. En rigtig dejlig oplevelse at komme i det varme vand.

uden for byen.

Efter at vi har fået aftensmaden kører vi videre mod Keflavik, og her finder vi en campingplads

I dag har vi set nogle mennesker, der vandrer af sted mod Grindavik langt ude i fjeldet. Det er helt fantastisk at opleve dem gå af sted ude midt i ødemarken. Godt det ikke er mig. Jeg ville betænke mig. Et par stykker af dem bruger vandrestave. Så er det nok også nemmere at komme frem kan jeg forestille mig.

Vandet i badet på campingpladsen i Keflavik er uhyggeligt varmt – ja, faktisk er vandet i vandhanerne næsten kogende. Man skal passe gevaldigt på ikke at brænde sig. Sådan er det næsten generelt overalt i Island på campingpladserne, hvor der er adgang til det varme vand.

At opleve Den blå Lagune er noget for sig. Efter at vi har kørt et stykke fra Den blå Lagune, begynder det også at lugte voldsomt af svovl, altså som rådne æg. Det må være der, hvor det giver energi ind til Den blå Lagune. Det er nogle kilometer derfra. Helt fantastisk.

At køre rundt blandt mudderet og de små planter, er ret så fantastisk at opleve. Næsten ingen trafik. Et par gange er det nødvendigt at spørge om vej, og islændingene er som sædvanligt meget flinke, og de allerfleste af dem kan jo engelsk. Mange kan dansk, men ikke så mange af de unge. Nogen kan godt forstå en smule, men de vil helst snakke på engelsk.

Slut for i dag, den 1. juli og klokken er nu 22 – islandsk tid.

Vi har kørt 137 km i dag.

Dag 11, fredag den 3. juli 2009.

Kl. 8.10 kører vi fra Gullfoss, og ser den igen inden vi tager derfra. På vejen fra Gullfoss kommer vi atter forbi Geysir, og vi vælger derfor at se Strokkur igen. Det er en stor oplevelse, idet vi nu ser den fra dens flotteste side. Højt klart solskin – i forhold til i går, hvor det var gråvejr.

Kl. 10.40: Undervejs til Sellfoss finder vi en vulkan, der hedder Kerið. Den er ikke på listen fra Eva Klintø. Den er meget smuk. Vi kører direkte til Sellfoss for at komme videre mod næste bestemmelsessted. Hans har sten med hjem fra Kerið.

Senere finder vi en forretning med uld – nærmest et ”værksted” hvor indehaveren også selv fremstiller uldgarnet. Jeg køber uldgarn (1 kilo for 5220 kr.) – hvilket svarer til ca. 250 danske kroner). I forretningen er der opskrifter, som naturligvis kun er i Islandsk, så selvom jeg har anskaffet mig en islandsk/dansk ordbog på turen, er det nok for vanskeligt at strikke efter en opskrift på det islandske sprog, tror jeg. .

Frokosten holder vi kl. 12 i nærheden af Hella. Helt præcist Þjóðólfshagi i Vegamót. på vej 26 mod vej 1. Efter frokosten fortsætter vi ad vej 1 til vi kommer til Seljalandsfossen. Her er der mulighed for at gå ind under vandfaldet – altså mellem vandet og klippesiden, og det prøver Hans også.

Vandfaldet er ca. 60 meter højt, og som sagt kan man gå ind under det mellem vandfaldet og klippen.. Jeg ser adskillige mennesker, der er blevet temmelig våde af turen under vandfaldet. Andre har taget regnfrakker på. Hans undgår at blive våd. Vandfaldet er rigtig flot.

Klokken 16 ser vi Vestmanna øerne.

Vi træffer Birgit og Gudmund fra camperforeningen ved Seljalandsfoss.

På denne tur har vi droppet Þhingvellir og Hekla. Hekla kan vi under alle omstændigheder kun se fra afstand, men der er en god udstilling, som er seværdig. Þhingvellir er et historisk sted, det gamle tingsted, hvor befolkningen i gamle dage samledes for at lave landets love, og Þhingvellir ligger i området "Den gyldne Trekant" (Þhingvellir, Gullfoss og Geysir).

Klokken 16.30 finder vi en campingplads – Skoga Camping ved Skogafossen. Vi træffer Hanne og Bjarne fra Dansk Autocamperforening.

På denne campingplads er der 3 mænd i firhjulsrækker med deres special-byggede cykler, som kan bruges til nedkørsel på bjerge. Bjarne og andre på campingpladsen skiftes til at køre dem op i bjerget, hvorfra cykelrytterne cykler nedad igen. Det er virkelig stejlt. De spørger også, om Hans vil køre dem op på bjergtoppen, men han har ikke den store lyst til at køre en firhjulstrækker, der jo er med automatgear og mange andre finesser. I løbet af få timer når de at tage turen ned ad bjerget 3 – 4 gange. (Og det er virkelig hårdt for dem). Jeg spørger dem, om de træner til Tour de France, men det gør de ikke.

Til gengæld kommer Hans med på en af turene, hvor Bjarne kører bilen. Med automatgear og meget andet udstyr er den velegnet til bjergkørsel.

Det er fuldstændig vanvittig som gutterne kører på cyklerne nedad bjerget, der er usandsynlig stejlt. Det går nemlig stærkt med at cykle, og de forcerer også trappetrin nedad bjerget.

De tre gutter er henholdsvis 41, 42 og 37 år. De to ældste "jager" med den yngste. Og det mener de, at de har ret til. ☺

Vi har kørt 184 km i dag.

Dag 12, dag 10 i Island, lørdag, den 4. juli 2009.

Vi kører fra Skogafoss camping kl. 10.05. Temperaturen er 15 grader.

Vi kører 6 km op ad vejen for at komme til hovedvej 1. Og det er ad grusvej nr. 218. Målet er nu at komme til Islands sydligste punkt, som hedder Dyrhólaey. Vi kommer ud i noget vejr, vi ikke har prøvet tidligere. Stormende og regnvejr, så det er næsten ikke til at køre. Camperen er helt nede i ca. 30 km i timen, så vi ikke bliver blæst omkuld.

Lige før frokosten ankommer vi til Dyrhólaey - 11 graders varme (kulde), og vejret er stadigvæk stormende og lidt tåget. Går omkring på stedet,

men ser desværre ikke så mange fugle. I juni måned er der flere fugle end i juli, selvom det jo næsten er juni måned. Efter frokosten går Hans helt ned til stranden og ser på lokaliteterne. Men det kan mit ben ikke lige holde til med krykkerne ☺

Efter at have set i Islands sydligste punkt kører vi videre nordpå, og næste sted bliver Dverghamrar, hvor der er en rastepads. Ved Dverghamrar ser vi flotte basaltsøjler. Basalt er en bjergart opstået ved størkning af magma. Basalt består af diverse silikater.

Havbunden under de sedimentære aflejringer består af basalt. Den er den hyppigst forekommende bjergart på overfladerne af Jorden, Merkur, Venus, Mars og Månen. Mange meteoritter består af basaltisk materiale.

Opsmeltet kappe vil typisk danne basaltisk magma, der er den basale udgangsmagma. Hvis magmaet størkner hurtigt bliver det finkornet basalt, hvis det størkner langsomt bliver det til grovkornet gabbro, som er en mørk dybbjergart.

Basalt anvendes som underlag i veje og som skærver i togspor.

Derefter går det videre til stedet Nüpsstaður, hvortil vi ankommer kl. 17.30. Nüpsstaður er faktisk en gård, og her ligger en lille bitte kirke. Kirken hører nu under Islands Nationalmuseum, og er blevet restaureret i 1972. Der er gravsteder ved kirken, og det lader til at, at gravstederne tilhører samme familie – endda flere slægter tilbage. Det er lidt indviklet at finde ud af de islandske efternavne.

I huset ved siden af kirken bor en gammel mand på næsten 100 år alene. Han kan ikke lide turister, har Hans fået fortalt, men hvis vejret er godt, kan han sidde uden for sit hus, og så vil han måske gerne snakke med turisterne. Han kører stadigvæk bil, og det vil han have lov til. Det siges, at han

har fået specialtilladelse til at køre de 50 km til nærmeste indkøbssted, hvor han køber ind en gang om ugen. Han kører ude midt på vejen, og andre bilister skal passe på, at de ikke kører ind i ham. Der er lidt jord til huset, og noget af hans familie kommer og klarer hø høsten og markarbejdet på marken.

Den lille kirke er Islands ældste og har græstørv på taget.

Ved siden af huset står der en gammel bil "Willys" med nummeret Z221.

Hans snakker med et par guides, der kører rundt i firhjulstrækkere med franske og amerikanske turister. De kommer for at se den lille kirke.

Vi overnatter på parkeringspladsen ved den lille kirke Nüpsstaður, og her er der endda udmærkede toiletforhold.

Vi har kørt 121 km i dag.

Dag 13, søndag den 5. juli 2009.

Vi forlader Nüpsstaður kl. 8.30. Næste mål er Svartifossen vandfald.

Vi er ved Svinafellsjökull N64° 01.048, W16° 47.250.

Siden den 1. august 2007 er der omkommet 2 unge tyskere der, fordi de ville gå ind over isen alene. Jeg mener ikke, at de var sammen. I dag ser vi 3 grupper, der følges med guider og de har udstyr med, så de kan klare sig på isen. Grupperne bliver kørt hertil af busser, og så bliver de hentet senere på dagen.

Her er 11 graders varme. Selve isen minder en del om Svartisen i Norge.

Her er også blomster: For en gangs skyld ikke blå lupiner.

Vi ser også et sted, hvor der er en nybygget bro. Den gamle styrtede i elven i 1996. Resterne af den gamle bro ligger stadigvæk ved stedet som et minde om ulykken.

Efter at have set stedet her, kører vi videre – stadigvæk i stormende vind. Pludselig opdager vi en gård, hvor der er en masse heste, og Hans stopper op for at filme dem. Ejeren kommer ud for at snakke med ham. Hun har 485 får, som alle kommer ind om vinteren. Ingen af de mange heste bliver solgt. Jeg prøver også at komme ud af camperen, men må opgive på grund af stormen! Vi må ned på 30 - 40 km i timen for at klare kørslen.

Frokosten får vi ved en Fjällsalon.

Vi ser en masse isskoser.

Kl. 13.30 ankommer vi til Jokulsarlon, hvor vi igen kommer tæt på gletschere og isskoster.

Helt uhyrligt at se. Der er også mulighed for at komme ud at sejle, så vi kan komme rigtig tæt på skosserne. Og fartøjet er en bil, som forvandler sig til et skib, når den kører ud i vandet!

Som det ses på billedet ovenover er der også sæler, og vi ser en sæl komme op af vandet med en fisk i munden. Hans mener også, at han kan fange fisk, så han rigger fiskestang og grej til og går hen for at fiske. Men der er ingen gevinst.

Stadigvæk koldt, her er 9 graders varme. Men vi har jo også isen lige ved siden af, så det er nok ikke noget at sige til kulden.

På et tidspunkt hører vi også en gletscher falde ned med et ordentligt brag! Det kunne jo have været spændende at se den falde ned. Hans når at se ringene i vandet fra faldet.

Kl. 16.45 ved vej nr. 985, som går op mod Skalafelljökul – 16 km grusvej – og der kører jeeps

omkring på isen – holder vi ind for natten. Det er et gammelt kraftværk, som ikke mere er i brug. Navnet er Smyrlabjargaárvirkjursalan. Efter aftensmaden begiver Hans sig op ad grusvejen til fods. Der er hårnålesving, og der kommer enkelte biler derfra.

Nogen kører meget stærkt, og andre tager det mere med ro. Nedad gik han langs et stort vandrør, som fører næsten direkte ned mod kraftværket, hvor vi holder. Og han er glad for at vi ikke har valgt at køre de 16 km op ad grusvejen!

På billedet ses en lille fugl, som er meget vred over, at vi holder her.

Mens Hans er ude at gå, kommer en bil med 4 personer kørende og holder foran værket. Jeg går uden for camperen og vil da godt lige vide, om vi i det hele taget må holde her.

Det viser sig så, at det er en islænding med sin kone og børn, og han er ude at vise dem stedet her, og fortæller, at han har arbejdet med at sætte hegn og tråd op for en del år siden, og han vil så lige ud

at se, om hegnet stadigvæk holder. Til daglig bor han i Århus sammen med sin danske kone og nu er de på ferie i Island, og de har sommerhus i Island. Han har overtaget sine forældres hus. Han fortæller, at der er en hel perlerække af flotte naturoplevelser herfra og til Seyðisfjörður, hvor vi jo skal ankomme om nogle dage.

Med hensyn til kontaktpersoner i Danmark for islændinge, så er det en god ide at tage kontakt med foreningen Norden. Islændinge klarer sig generelt godt i Danmark, Men mange af dem længes efter den islandske natur, og det kan jeg godt forstå.

Mage til venlighed og hjælpsomhed, som vi har oplevet i Island, skal vi som tidligere nævnt lede længe efter!

Vi har kørt 131 km i dag.

Dag 14, mandag den 6. juli 2009.

Vi kører fra Smyrlabjargaárvirkjur allerede kl. 8 og videre mod Höfn, som er næste mål på turen.

Undervejs ser vi statuen her, men jeg ved desværre ikke hvad det er for noget.

Det er stadigvæk koldt i camperen om aftenen, så vi forsøger at få købt en elektrisk varmeblæser, men det viser sig, at det er umuligt at købe den i Island. Måske i Reykjavik, får vi at vide, og det er jo for sent nu.

Vi kører videre nordpå ad vej 92 og ankommer til byen Höfn ved frokosttid.

Overnatningen foregår på Berunes camping – det er også et vandrerhjem. Vi betaler 2000 kr.

kontant, og vi kan ikke få strøm. Bad har vi adgang til i vandrerhjemmet. Inden vi kommer hertil, oplever vi, at hovedvej 1 pludselig udvikler sig til en grusvej.

Så smuk er omgivelserne på denne campingplads.

Fra Helle og Willy er der en ny sms med beskeden om, at de har plukket 19 kilo jordbær i aften. Helle siger senere, at det er gået ”sport” i at plukke, idet det er nemt at plukke i kilovis i år.

Kl. 20.25 – solen skinner stadigvæk ned over fjeldet. Og vi har stadigvæk brug for vort vintertøj, idet det kun er ca. 10 graders varme uden for.

Vi har kørt 193 km i dag.

Dag 15, tirsdag den 7. juli 2009.

Vi forlader Berunes camping kl. 8.25.

Det er stadigvæk en dejlig natur med masser af bjerge, og marker. Vi ser islandske bønder arbejde med traktor på marken. Og solen skinner også lige nu.

Her er det jo noget af en klippe sådan lige ved siden af vejen.

Næste mål er Petras Stensamling, og den ligger i Stöðvarfjörður, Østisland.

Ejeren af denne stensamling hedder Petra Sveinsdóttir, og hun er nu midt i 80-erne.

Petras barnebarn (Petra er grand grand mother til hende) passer butikken.

Petra har samlet sten lige siden sin tidlige barndom. Der var ingen muligheder for skolegang i hendes tidlige barndom, men hun kom i skole i 1936 – som 11-årig. Senere fik hun studentereksamen.

I 1946 købte hun og hendes mand huset, som

stensamlingen nu er i, og efterhånden er det rigtig mange sten i huset. Der er åbent hver dag sommeren igennem, og om vinteren tilbringer hun og hendes familie tiden med at støve stenene af og arrangere dem igen, efterhånden som der kommer nye sten til. Huset er helt privat, så det er et privat hjem, man træder ind i. Der kommer rigtig mange gæster i løbet af dagen, ofte i busser kørende hertil.

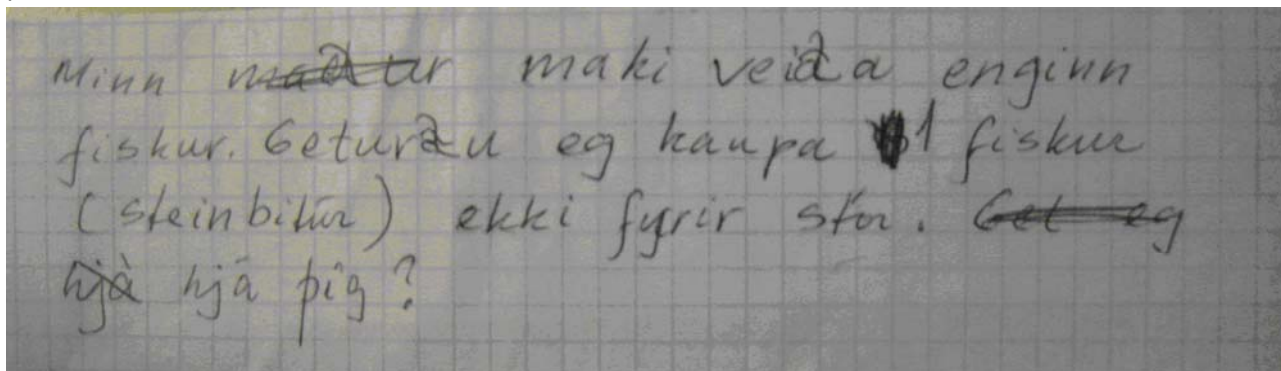
Så vidt jeg er orienteret, er det kun sten fra området Stöðvarfjörðu. Og der er rigtig mange sten. Det ses tydeligt på billedet.

Vi tilbringer et par timers tid i huset for at kikke på stenene.

Herefter kører vi hen til havnen for at holde frokostpause. Her finder Hans ud af, at han kan fiske fra havnen. Han fanger ingenting.

Der kommer nogle fiskerbåde, og de har masser af fisk med ind.

Jeg skriver derfor en lille seddel i Islandsk for at spørge fiskeren, om vi kan købe et par fisk af ham, da Hans ikke har kunnet fange noget. Denne sætning kan fiskeren slet ikke stå for, så vi får en fin fisk, som Hans fileterer, og vi har aftensmaden hjemme denne dag.

Jeg ved jo ikke, om ordene var rigtigt sat sammen til sætningen, men islændingen forstod meningen.

Efter at have tilbragt nogle timer på havnen i Stöðvarfjörður, kører vi videre mod Reyðarfjörður, hvor vi provianterer. Vi er nu kun 26 km fra

Seyðisfjörður, som vi jo skal sejle fra om et par dage.

Om aftenen får vi gang i gasovnen, så det bliver næsten for varmt i camperen.

Vi finder en campingplads i Reyðarfjörður med fine forhold – både bad og strøm, og det koster ingenting!

Vi har kørt 88 km i dag.

Dag 16, onsdag den 8. juli 2009

Efter Reyðarfjörður træffer vi igen et par fra gruppen, og de fortæller, at de i fredags havde oplevet, at nogle firmaer lukkede lidt ned i Reykjavik på grund af varmeferie. Temperaturen var kommet op på 21 grader, og ifølge islændinge er 21 grader og derover hedebløge, og så skal islændingene bare ud i naturen og nyde det gode og varme vejr. ☺

I dag kører vi til Seyðisfjörður, hvorfra vi skal sejle i morgen tidlig mod Færøerne. Da vi kommer til Seyðisfjörður, finder vi campingpladsen, idet vi har fået at vide, at man ikke accepterer holdende autocampere her i byen natten over.

Gennem byen Egilsstaðir er vi inde at se kirken. Det er ikke rigtigt noget andet, der har åbent så tidligt på formiddagen – ca. kl. 9. Udsigten fra kirken er meget flot:

På vej mod Seyðisfjörður fra Egilsstaðir bliver vi overhalet af en bil med en stor campingvogn på vej nedad (og her går det rigtig stejlt nedad med mange hårnålesving). Nå, ja, han kommer til campingpladsen ca. 10 minutter før vi kommer frem.

Vi holder en kaffepause midt på formiddagen på bjerget, hvor vi har fundet en holdeplads med bord og bænk, så det er rigtig fint at kunne se ned mod Egilsstaðir. Da vi ankom til Island i Seyðisfjörður for knap 3 uger siden, gik det jo opad, og det var noget diset og regnvejr, så der var ikke så meget at se som nu.

Dagen tilbringer vi med at gå omkring i Seyðisfjörður og fotograferer og optager video. Jeg forsøger at komme til det trådløse Internet i turistbureauet, men det er fuldstændig håbløst. Folk sidder ved de to stationære computere længere end de 10 minutter, der egentlig er sat af.

Det er også mulighed for at medbringe den bærbare, men så skal jeg hen og hente den i camperen, og det kan mine ben ikke lige holde til. Så jeg opgiver at komme på nettet den sidste dag i Island.

Vi er inde at se kirken, som er ganske flot.

Seyðisfjörður Kirke

I dag har vi snakket med gruppen fra autocamperforeningen, og de allerfleste har nydt turen rigtig meget, og der er heldigvis ikke sket noget uheld for nogen af dem – efter som jeg erfarer.

Vi kunne nemt have brugt 14 dage mere i Island, selvom vi jo ikke kører ret langt hver dag. Maximum er ca. 200 km, så vidt jeg husker. Vi mangler dog at besøge Nordisland, hvor det efter sigende også er ganske flot, og der er rigtig mange fugle at se.

Det er i øvrigt den allerkoldeste sommerferie vi nogensinde har oplevet – temperaturen har gennemsnitlig ligget på ca. 10 grader.

Klokken 18-19 er der stadigvæk høj klar solskin, og det er rigtig flot at se ud over fjeldet, der omgiver Seyðisfjörður. Men få timer senere er solen væk, og det begynder at blive lidt køligt.

Ved 22 tiden går vi til ro. Vi skal jo tidligt op næste morgen for at være klar til at køre ombord på Norröna, hvorefter turen går mod Torshavn, Færøerne.

Vi har kørt 61 km den sidste dag i Island.

Dag 17, torsdag den 9. juli 2009.

Vi har kørt i alt: 1986 km i Island.

Vi kører fra campingpladsen i Seyðisfjörður kl. 7.55 og kommer til at holde i kø fra kl. 8.05. Det lader til at vi kommer til at sejle en times tid tidligere end beregnet, så det er godt, at vi er parate til at køre ombord, så snart det kan lade sig gøre. Igen er der afgang tidligere end efter sejlplanen.

Norröna sejler fra Seyðisfjörður kl. 10 – islandsk tid – og det er 9 skibstid (færøsk tid), og kl. 8 dansk tid. Solen har allerede skinnet i mange timer. (Det er vist nok lyst døgnet rundt stadigvæk i Østisland, hvor vi befinder os).

Ulempen ved skibsrejsen med Norröna, er at vi har en rigtig dårlig stol til rådighed i kahytten, blot en lille dum taburet. Og den anden ulempe er, at vi bliver vækket 2,5 time før skibet er i havn.

Vi går tidligt til ro, da vi jo ved, at vi skal hives ud af køjerne tidligt i nat. ☹ Efter planen ankommer vi til Torshavn i nat kl. 5.00. Jeg har naturligvis været henne i receptionen for at høre en begrundelse. Personalet fortæller, at det kun er om sommeren, at denne procedure foregår! Og at de godt kan se, at det er træls for os nu.

I mine tanker har jeg ord til at forfatte en skrivelse til selskabet for at komme af med min mening. Jeg oplever på Norröna, at selskabet er total ligeglad med kunderne, der har været ombord i et par døgn eller måske mindre, men står på hovedet for de nye passagerer. Ok. Det er også fint nok at kunne komme til sin kahyt med det samme, når man går ombord og komme af med sin bagage. Men prisen er høj at betale for de passagerer, som rejsen slutter for.

Cafeteriet åbner en lille times tid efter at vi bliver hevet ud af køjerne, og Hans køber kaffe og rundstykker – vist nok som den eneste i gruppen. Kaffen en underlig udrikkelig substans, antageligt amerikansk, som det står på bon'en. Ovenikøbet hældt op i plasticrus.

Dag 18, fredag den 10. juli 2009.

Vi ankommer vi til Torshavn (4.30 færøsk tid), og vi er blevet vækket kl. 2.30 færøsk tid og skal være ude af kahytten kl. 3.00. Derefter er der kun en mulighed, og det er at sidde og vente 2 timer på, at vi kommer i havn i Torshavn. Det er virkelig surt. ☹

Fra Torshavn kører vi direkte ud i landet for at finde et sted at sove og slappe af nogle timer efter rejsen fra Island.

Vi ender kl. ca. kl. 5.30 på øen Vagar. Vi finder en parkeringsplads uden for en kirke, hvor vi straks går op i køjen for at sove videre. Og her sover vi indtil kl. 9.30. Hans går ud for at købe brød til morgenmaden. Vi befinder os i byen Midvagar.

Dagen går med at køre lidt rundt i det færøske – lidt på må og få, og det ender med, at vi kører til Vestmanna, hvor vi kommer med på en sejltur ud for at se fugle. Det er en rigtig god oplevelse. Skipper sejler skibet ind omkring grotterne, og så ud igen på vandet.

Vi køber billetterne i turistkontoret i havnen på Vestmanna. En ung pige ved navn Ragnhild (noget andet på færøsk) passer turistkontoret. Vi snakker med hende, bl.a. om grindehvaler, og da samtalen kommer ind omkring dem, stråler hendes øjne, da hun fortæller om at fange grindehvaler. Hun har selv været med til at partere grindehvaler, og det er lige noget for mange færinger.

Vi ser lomvi, søpapegøjer og får også nogle beskrivelser af føreren af skibet: Fx at der går får oppe på fjeldene, og de kan kun komme ned ved at nogle mennesker klatrer op ad fjeldet om efteråret og henter dyrene ned. En ret farlig tur, må jeg sige. Og dette sker hvert eneste efterår, og så må de jo nok derud igen om foråret.

Skipper fortæller også om nogle få får, der lever oppe på et fjeld, hvorfra det ikke er nogen mulighed for at få dem ned. Menneskene venter kun på, at fårene dør af sig selv, eller også falder ned i vandet og omkommer på den måde.

Vi ender sidst på eftermiddagen i Nord Færøerne – nærmere på øen Eystguroy, hvor vi finder en campingplads (der er kun 12 campingpladser på Færøerne) i byen Eiði, som er ejet af hotellet af samme navn.

Det er dog noget ulækkert at være der, der er hverken strøm eller næsten heller ikke vand. Jo, fra en ulækker vask. Der er 2 brusekabiner – adskilt af en råglasvæg med et smule badeforhæng i mellem, og ved siden af er der et wc. I forrummet til toilet og brusebad er der en lang vask vistnok en gammeldags jernvask forsynet med et par vandhaner. Jeg finder ikke ud af, om der i det hele taget er varmt vand i hanen, men det mener jeg ikke, at det er.

I et hus ved siden af er der køkken faciliteter (eller mangel på samme) med et par gamle gasapparater, og lidt andet. Så det er virkelig under standard for hvad jeg som dansk campist ønsker at bo under. Et par andre danskere vælger at køre derfra, så snart de ser forholdene og håber på at finde noget andet. Det viser sig senere, at det er lykkedes for dem at finde et alternativ. Pallen mod højre forestiller trappetrinnet ind til det såkaldte baderum og toilet.

Kort tid efter at vi er ankommet til stedet (op ad en meget stejl og smal vej) kommer ejeren af campingpladsen og vil have penge for at vi kan være der. Han forlanger 120 kroner for en overnatning. Vi gør ham meget kraftigt opmærksom på, at standarden er yderst ringe, og at han faktisk ikke kan være bekendt at byde campisterne disse forhold. Men han beklager og er klar over, at det er ringe og forsvarer sig med, at pladsen ejes af kommunen, og hvis der skal gøres noget ved den, skal det ske for hans egne penge, og det er han ikke interesseret i.

På Færøerne er valutaen færøske kroner hvad angår sedlerne. Mønterne derimod er danske øre. Kursen er 100. Og dieselprisen er lav i forhold til i Danmark. (Under 7 kr. pr. liter).

Ejeren fortæller også, at han tidligere på sæsonen har haft 3 hold campister, som er kørt derfra uden at betale, (hvilket er ganske forståeligt).

Hvis jeg skal beskrive denne campingplads og sammenligne den med en dansk er den -9stjernet i forhold til en dansk en-stjernet campingplads! Det eneste positive ved pladsen er udsigten ud over området. Udsigten er til gengæld suveræn, og vi nyder udsigten ud over den lille by.

Vi opholder os 2 døgn på Færøerne, og det bliver kun til den ene nat på en campingplads. Natten efter finder vi et andet sted – herom senere.

Vi har kørt 116 km i dag.

Dag 19, lørdag den 11. juli 2009.

Vi forlader campingpladsen kl. 9 og kører derefter mod Fuglafjordur, hvor Hans var oppe for at fiske med havfiskeklubben Maaleren i 2006.

Det er 38 km fra Eiði og til Fuglafjordur. Så det er jo korte afstande.

Inden vi kører fra Eiði, gør vi dagens indkøb, så der er lidt forsyninger igen i camperen.

Vi ankommer omkring kl. 11 i Fuglafjördur, og Hans rigger an til at fiske, dog uden held. Vi får både frokosten og eftermiddagskaffen i Fuglafjördur, som i øvrigt er et lille smukt sted.

Vi ser bygningen, hvor ”Maaleren” i 2006. Meget hyggeligt at se dette hus, som jeg jo har set på film.

Hvis Hans er heldig, kan han få fat i noget agnfisk hos en lokal fisker, hvis der kommer en ind i havnen, men det gør det så ikke.

Vi ser skibet, han var ude at sejle sammen med Maaleren og får at vide af en lokal færing, at skipper er afgået ved

døden for nogen tid siden – han har drukket sig ihjel. Skibet ligger i havnen, og bliver ikke gjort noget ved.

Vi går også en tur rundt i byen, hvor Hans kan se, at der er sket en del forandring, og bl.a. snakker vi med en ung mor, der fortæller, at der er sket en del med skolen, og det er svært for dem at køre børnene til skolen, da det kniber med parkeringsforholdene. Hun vil gerne have, at byen skal gøres pæn. Når vinden kommer fra syd, er der fint vejr i Fuglafjördur. Vi oplever i dag, at det er temmelig koldt, og lidt diset og en smule regnvejr. Byen er den 4. største på Færøerne.

På havnen er der rigtig gode faciliteter, og vi benytter os af muligheden for at komme i bad (tilmed ganske gratis), og det er rigtig rart.

Efter opholdet i Fuglafjördur, kører vi sydpå, idet vi jo skal til Torshavn i løbet af søndagen. Vi holder ind i byen Toftir, som ligger Eysteroy, og det er øen, vi har tilbragt det meste af tiden på. Vi ankommer til Toftir ved 18-tiden og stopper for i dag. Og overnatningen sker på havnen, hvor det er ganske udmærket at være.

I Toftir (Lervik) oplever vi om aftenen noget helt specielt: Pludselig hører vi en masse larm fra biler, og vi ved ikke helt, om det er ambulance.

Men det går op for os, at larmen kommer fra mange biler. Det viser sig, at der kører en limousine foran, og derefter følger adskillige bilister med hornet i bund – og det samme limousinen. De kører rundt i byen, og også ned omkring havnen, hvor vi holder. Så vi får hele optøget på nærmeste hold. Vi kontakter nogle lokale færing, som fortæller, at den unge mand, der bliver kørt i limousinen, netop har vundet

mesterskabet i kaproning, hvilket er en stor begivenhed på Færøerne. Det er en gammel sport, som stadigvæk dyrkes med stor iver deroppe. Mesterskabet skal fejres med fynd og klem.

Den 29. juli er der finale i kaproningsmesterskabet for hele Færøerne – på Færøernes nationaldag. Den unge mand, vi taler med, har studeret statskundskab i Århus i 80-erne, så han er godt kendt med det danske sprog. Han og konen bor i Lervik, og han arbejder i Torshavn, hvortil han kører hver dag i bilen – det tager ca. 30 minutter, fortæller han. Hans kone har sit bogholderi-arbejde i hjemmet.

Vejret er fint med højt solskin hele aftenen, indtil solen går ned over fjeldet. Normaltemperaturen er 12 grader om sommeren og 8 grader om vinteren, så der er stort set ikke sne på vejene på Færøerne om vinteren. Det kan hænde at der er sne et par dage. Færingen fortæller også, at når det er nordlig vind, er vejret godt i Torshavn. Og i øvrigt er det meget tørt på Færøerne denne sommer.

Hen på aftenen - ved 21 tiden er vi så heldige at tale med den tidligere landstingsmand Olafson (får vi senere at vide af en anden færing). Landstingsmanden vil gerne snakke, men desværre bliver snakken ikke til det store, idet den anden færing ”overtog” snakken med os. Olafson fortæller, at han har været fisker engang og dengang var det noget med at fiske med liner der var 10 – 15 km lange og for hver favn var der sat en krog! Agn fik han fra Falklandsøerne (blæksprutter og makrel). Nu har han 20 får og har ikke noget at gøre med fiskeriet.

Landstingsmanden fortæller også, at han er glad for at have lært dansk i sin tid, idet det udvider horisonten. Og den unge mand fortæller, at mange færinger er ”ydmyge” over for danskerne. Han var for nogle år siden i Norge for at arbejde som fisker. Nordmændene påstod over for ham, at svenskerne hjalp tyskerne ved at sælge jernmalm og lade de tyske tropper køre op igennem Sverige. i Anden Verdenskrig. Og derfor var Sverige ikke neutralt efter hans mening. Derfor er der stadigvæk had mellem svenskere og nordmænd. Nordmændene spurgte ham, hvor han havde lært at snakke norsk.

Olafson fortæller også, at der er gået mere konkurrence i kaproningen nu til dags end i gamle dage. Kort tid efter den unge færinges ankomst går Olafson fra havnen, idet han synes, at det er for koldt. (Vi ville gerne have snakket med ham lidt mere, men det kunne så ikke lade sig gøre). Hans er ved at tænke på at invitere den unge mand ind i vores camper, men tænker, at han nok ikke er så nem at slippe af med igen, så det undlader han at gøre.

Det er temmelig køligt uden for, og vi har stadigvæk brug for vintertøjet. I øvrigt er turen i denne sommer den eneste tur om sommeren, vi har brugt vintertøjet det meste af tiden. Hans har dog haft shorts på i Reykjavik. Men ellers er det stort set kun vintertøjet, der er brug for.

En anden meget morsom oplevelse vi har her i Lervik havn, er at se færingerne komme i deres biler for at vaske bilerne. Vi er klar over, at færinger og for den sags skyld også islændinge sætter en stor indsats ind for at holde deres biler rene. (Og når man tænker sig om, er det ganske forståeligt, da vejret jo kan ændre sig fra det ene øjeblik til det andet). Vi oplever adskillige færøske bilister komme fræsende til havnen, hvor der er en vandslange og dermed adgang til vand: Bilisterne sprøjter bilerne over med

vandslangerne i en susende fart, og i løbet af et par minutter er de klar til afgang igen fra havnen. Det går kun få minutter mellem hver bil, så kommer der en ny til stede.

På billedet her er klokken næsten 23 lørdag aften, så det er en hel speciel oplevelse at se færinger vaske bil på dette tidspunkt af døgnet og for den sags skyld også ugen.

Dagen i dag er den sidste hele dag på Færøerne. Vi skal sejle mod Danmark igen søndag aften – eller rettere – natten til mandag. Men vi skal jo være ved færgen nogle timer i forvejen.

Vi har kørt 71 km i dag.

Dag 20, søndag den 12. juli 2009.

Efter en god nats søvn på Lervik havn kører vi derfra kl. 9.30 og videre mod Torshavn. Hans spuler også vores camper over.

Om morgenen er det stadigvæk ganske koldt og lidt tåget. Og uden for vil jeg gætte på, at temperaturen er omkring de 5 grader.

Vi kører lige på den anden side af Atlanterhavet (Esteroy og Stremoy) til frokosten. Koldt og tåget på Stremoy. Vi tanker diesel på hos en tank og regner med, at vi har betalt. Det har vi imidlertid ikke, så en kunde i butikken løber ud til os, og fortæller, at der ikke er betalt. Hans går naturligvis ind for at betale. Underligt nok, at det i det hele taget kan lade sig gøre at tanke på, hvis ikke kortet er læst korrekt? Godt at butikkerne har styr på kortet, når vi åbenbart ikke har det ☺

Det er stadigvæk koldt og tåget. Vi har opholdt os ved Oyri havn et lille stykke tid, hvor Hans finder en hvaltand, som han lægger op på taget af camperen. Det er stadigvæk for koldt til at have døren åben ind til camperen under opholdet på den lille havn. Og vi har stort set ikke kunnet holde vore spisepauser uden for camperen på denne tur. Godt at det er god plads i camperen ☺

Vi kører videre mod Torshavn og ser først frilandsmuseet, som desværre først åbner kl. 14. Museet ligger et stykke uden for Torshavn. Vi finder en parkeringsplads uden for byen, ved siden af et plejehjem. Her kommer en beboer ud til os og beder om 20 kr. (Vi kan godt se, at han ikke er lige så godt ved møffen, som han kunne være). Kort efter kommer en plejeassistent ud for at hente manden ind, og hun spørger, om alt er ok. Det er det naturligvis. Vi føler os aldeles ikke generet af ham. Hans går igen tur i området, og jeg følger også en smule efter, så godt jeg nu kan, og oplever da at se både høns og gæs i museets område.

Efter frokosten kører vi direkte ind i Torshavn, hvor vi finder en parkeringsplads i nærheden af havnen. Vi travler rundt i Torshavn. Det er jo søndag, så alt er faktisk lukket. Kun en souvenirsbutik og restauranter har åbent.

Det lykkes mig også at komme med på turen rundt i det gamle Torshavn. Heldigvis har jeg jo mine krykker med, for ellers er det nok vanskeligt for mig at klare. En af de venlige medcampister fortæller mig, at det er en god ide at tage krykkerne med. Jeg er ellers næsten holdt op med at bruge dem, men i visse situationer er de stadigvæk gode at have ved ”albuerne”.

Utroligt, at alle forretninger er lukket, når man tænker på, hvor mange mennesker (turister) bare går og venter på at få tiden til at gå indtil Norröna sejler derfra. Norröna ankommer omkring kl. 20, mener jeg det er, måske lidt senere.

I øvrigt ser man på Færøerne helst ikke, at man bruger sit fiskegrej om søndagen. Dvs lystfiskerne er ikke velsete i det færøske samfund om søndagen, når de har deres grej med sig.

Jeg har ellers haft plan om at købe fåreskind. På Færøerne er de imidlertid for dyre. De koster næsten 1000 danske kroner for et lille skind, og i Island er skindene noget billigere, men om der er forskel på kvaliteten, skal være mig usagt.

Efter at have fået aftensmaden i camperen (for sidste gang på denne tur) kører vi mod havnen i Torshavn, hvor vi så kommer til at holde i kø for at komme ombord på Norröna.

Klokken er ca. 22.30, da vi passagerer bliver kaldt fra autocamperne og får beskeden, at vi skal forlade camperne og bevæge os hen mod terminalen. Her står vi og venter i over en time, inden vi kan komme ombord på færgen, så det er temmelig stygt at opleve.

Men endelig – da klokken er omkring 23.30 eller måske senere får vi lov at gå ombord. Sammen med en af de andre koner fra selskabet tager jeg elevatoren op på det øverste dæk, hvorfra vi kan se vore mænd køre camperne ombord på færgen. Nu er det mørkt, og det er meget langt ned til kajen. Skibet er jo 8 etages skib. Passagererne kommer ombord på 5. etage. Efter midnat er jeg i kahytten, og Hans er allerede kommet til kahytten, da jeg

jo var oppe på 8. etage for at se skuet med at bilerne kører ombord.

Vi har kørt 70 km den sidste dag på Færøerne.

I alt har vi kørt 257 km på Færøerne.

Dag 21, mandag den 13. juli 2009.

Vel anbragt i vore køjer er vi netop faldet i søvn om natten til mandag, før vi hører kaptajnen byde os velkommen ombord! Jeg tror, at tidspunktet er ca. kl. 2 om natten, og det er ca. en times tid efter at skibet har forladt Torshavn.

Jeg ved, at flere foruden os er nået at falde i søvn, og er, som vi, ret knotne over, at stemmen lyder ud over alle højtalerne. Er det egentlig ikke også ligegyldigt at høre kaptajnen byde velkommen, når vi først er kommet ombord og har sejlet en times tid? Det er vi i alle tilfælde meget enige om, da vi snakker sammen med den øvrige gruppe næste dag på skibet.

Vi har jo en god dags sejltur foran os på dette tidspunkt – kommer først til Danmark tirsdag morgen – den 14. juli.

Vi har bestilt morgenmadsbuffet og aftensmad på færgen, og al maden er fuldstændig perfekt. Så det er jo en dejlig oplevelse at få gode måltider ombord. Men det er ikke så rart med kun den lille dumme taburet på billedet her til venstre, som er at sidde på i kahytten foruden sengekanten.

Omkring kl. 11 mandag formiddag sejler Norröna forbi Shetlandsøerne. Men ikke ind til dem. Det er nogle år siden, at Norröna er ophørt med at ligge ind til Shetlandsøerne.

Shetlandsøerne er lidt større end Færøerne, men der bor mange færre mennesker, og der er mange flere får end på Færøerne. Bjergsiderne er bedre på Shetlandsøerne end de er på Færøerne.

Nu, hvor klokken er 11,10 færøsk tid, er det 22 timer til, inden vi er i Hanstholm, hvortil vi ankommer tirsdag morgen kl. 8 (dansk tid). Lidt indviklet at forstå disse tider, idet der jo er en forskel.

Skibets tid er altid færøsk tid, idet skibet er fra Færøerne.

Mandag aften er der ikke sket det store på Norröna. Vi er jo klar over, at vi bliver pebet ud af køjen tidligt næste morgen ☹. Så derfor vælger de fleste af os at gå tidligt til ro. ☺

Dag 22, tirsdag den 14. juli 2009.

Så kommer dagen for den sidste dag på turen til Island og Færøerne i denne omgang.

Vi ankommer til Hanstholm kl. 7 (færøsk tid) og klokken 8 dansk tid.

Vi er jo selvfølgelig blevet ”råbt” ud af vore køjer af kaptajnens stemme (sådan føles det i det mindste) nogle timer før ankomsten til Hanstholm, hvad vi jo godt ved efter den grimme oplevelse i Torshavn natten til fredag. I dag er det knap så slemt, idet vi jo ikke skal opleve så meget i Danmark, som vi jo var indstillet på ved ankomsten til Færøerne. Her gik den første halve dag jo næsten med at komme lidt til kræfterne efter den bratte opvågning på skibet.

Her er stemningen blandt de trætte passagerer, specielt de små børn. Her er kun mulighed for at vente, og det drejer sig om et par timers tid, inden skibet er i havn, så det er meget træls.

Efter ankomsten til Hanstholm, kører vi mod Thisted, og er der kl. 8.15.

Senere tager vi et par pauser, bl.a. med formiddagskaffe og frokost – præcist som vi også har gjort på Færøerne og i Island.

Vi er hjemme hos os selv kl. 16.30, og det er afslutningen på en hammergod tur.

En ulempe er også, at vi er taget fra huset i juni måned, hvor haven står i allerbedste flor – både hvad angår jordbær og desværre også ukrudtet.

I øvrigt er det måske første gang, at der har været så mange jordbær som netop i år 2009. Så en stor tak skal lyde til Helle og Willy for deres store indsats med at plukke alle disse jordbær, som ligger godt og koldt i fryserne nu. -☺

Antal kørte kilometer på hele turen hjemmefra og til vi er hjemme igen: 2904 km. Alt taget i betragtning: *En tur der siger spar to til ruder konge! Og en stor tak skal lyde til Eva og Kaj Klintø!*

Vores lille
Puppi fra
Island